

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Zuzu Valeriu împotriva lui Bandalac Ion
(apărarea onoarei și demnității)

împotriva deciziei din 10 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2ra-702/25

NR. PIGD 2-23137840-01-2ra-03102025)

Recurs declarat inadmisibil. Reluarea argumentelor din apel, fără a evidenția o eroare vădit nerezonabilă în aprecierea probelor, nu poate fundamenta admisibilitatea recursului, acesta fiind limitat la un control de legalitate, iar nu la o reexaminare a situației de fapt.

Judecătoria Drochia, sediul Glodeni (jud. V. Nogai)
Curtea de Apel Nord (jud. S. Grosu, A. Țihonschi, R. Holban)

29 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Zuzu Valeriu, reprezentat de avocatul Barbăscumpă Dumitru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 25 septembrie 2023, Zuzu Valeriu a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Bandalac Ion cu privire la apărarea onoarei și demnității.

2. În motivarea acțiunii a indicat, că cererea de chemare în judecată este formulată în contextul încălcărilor grave a onoarei și demnității reclamantului Zuzu Valeriu de către Bandalac Ion în legătură cu declarațiile ultimului, vociferate în cadrul înregistrării video/audio efectuate pe marginea unui reportaj de investigație plasat pe portalul cu acces public – crime-moldova.com (<https://crime-moldova.com/2023/08/06/video-istoria-unei-afaceripuse-pe-branci-sau-de-ce-pleaca-moldovenii-pestehotare>), dar și pe canalul public de Youtube al crime-moldova.com (<https://www.youtube.com/watch?v=8OcHufV9VI&t=2s>).

3. A subliniat că declarațiile vociferate de Bandalac Ion constituie o încălcare obraznică a prevederilor articolelor 7 și 12 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23 aprilie 2010, art.15 din Constituție, dar și a articolelor 6 și 10 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

4. A reținut că prin înregistrarea video/audio nominalizată, se confirmă că Bandalac Ion Nicolae a răspândit următoarele relatări false, care conțin injurie și care nu corespund adevărului și încalcă grav onoarea și demnitatea lui Zuzu Valeriu, după cum urmează:
„(min.1.18)...el e un mîrlan (cu referire la Zuzu Valeriu), mă scuzați, dar nu-i cenzurată”
„(min.1.30) Eu anul ista, anul trecut am fost pedepsit din pricina lui Zuzu cu 150.000 lei, au fost luate de pe spinarea mea, adică de pe SRL, pentru că a venit un executor judecătoresc cu hotărârea judecătorească. Eu aveam semănat în anul acela, îs vinovat că nu trebuia să mă leg cu dânsul. Doar noi am avut contract verbal pe telefon ...”
„(min.02:58) ... 10.000 lui fic-sa i-am dat în numerar”
„(min.03:18) ... dap am avut judecată în prima instanță, niști aberații care nu încap în capul unui om sănătos, aista nu-i om sănătos (cu referire la Zuzu Valeriu)”
„(min.04:13) ...ce prostește el atât lume și poartă lumea și judecătorii săracii tocmai îi doare capul când se uită acolo ce prostie scrie”
„(min.04:25) ... de ce nu plătește impozitele la Primărie, da el î-i dator la toată lumea”
„(min.07:53) ...de la și pornește mîrlanul ista Zuzu ...”
„(min. 10:30) ... am fost amăgit de dânsul idiotul cu 3 hectare și 30 sote am plătit, i le-am dat degeaba și el le-a folosit”
„(min.13:38) ... știu că multă lume, cum zice rusul, o Паставлум. Spune storogului că e mașina ceea de spălat sau plita de gaz și duo acasă și pe urmă sună la poliție că duceți-vă la acela acasă că ni-o furat astă-ia. Îi cheamă la vânătoare, știu cazuri,

îi cheamă la vânătoare nelegală, el (cu referire la Zuzu Valeriu) organiza vânătorearea nelegală și suna la poliție veniți și ... asta ia. Eu, spre fericirea mea, nu sânt vânător, nici pescar, dar multe a făcut așa idiot (cu referire la Zuzu Valeriu)''.

5. A mai invocat că scopul urmărit de Bandalac Ion a fost acela de a ponegri imaginea lui Zuzu Valeriu, de a-i leza onoarea și demnitatea, prin plasarea numelui acestuia în spațiul public, accesibil unui număr nedeterminat de persoane, precum și prin formularea unor acuzații nefondate și neprobate, de natură a-l compromite în fața persoanelor care îl cunosc.

6. Totodată, a susținut că declarațiile făcute de Bandalac Ion sunt lipsite de suport factologic, iar, în măsura în care acesta pretinde existența unor probe, ele urmează a fi prezentate în mod obligatoriu, în vederea verificării pertinentei și veridicității acestora, sarcina probei revenindu-i lui Bandalac Ion pentru fiecare afirmație formulată cu referire la Zuzu Valeriu.

7. A evidențiat că, prin cerere prealabilă, i-a solicitat lui Bandalac Ion prezentarea probelor în susținerea afirmațiilor sale în termenul prevăzut de lege, iar, în caz contrar, dezmințirea informațiilor denigratoare și injurioase în termen de 15 zile, cu prezentarea scuzelor față de Zuzu Valeriu, în același mod de difuzare, respectiv prin publicarea pe portalul crime-moldova.com, fiind totodată preîntâmpinat că, în lipsa conformării, va fi înaintată o acțiune civilă în instanța de judecată în vederea apărării și restabilirii dreptului lezat.

8. Cererea prealabilă a fost recepționată de Bandalac Ion la data de 18 august 2023, fapt confirmat prin avizul poștal de recepție, însă, până în prezent, acesta nu a dat curs solicitării, nu a formulat vreun răspuns și a ignorat în mod vădit demersul înaintat.

9. Astfel, reținând cele invocate Zuzu Valeriu a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată; recunoașterea ca false și defăimătoare, care lezează onoarea și demnitatea reclamantului Zuzu Valeriu, următoarele afirmații răspândite de Bandalac Ion în cadrul întregistrării video/audio plasate pe portalul public - crime-moldova.com (<https://crime-moldova.com/2023/08/06/video-istoria-unei-afaceri-puse-pe-brancisau-de-ce-pleaca-moldovenii-pestehotare>) după cum urmează: „(min.1.18) ...el e un mîrlan (cu referire la Zuzu Valeriu), mă scuzați, dar nu-i cenzurată''. „(min.1.30) Eu anul ista, anul trecut am fost pedepsit din pricina lui Zuzu cu 150.000 lei, au fost luate de pe spinarea mea, adică de pe SRL, pentru că a venit un executor judecătoresc cu hotărârea judecătorească. Eu aveam semănat în anul acela, îs vinovat că nu trebuia să mă leg cu dânsul. Doar noi am avut contract verbal pe telefon ...''. „(min.02:58) ... 10.000 lui fic-sa i-am dat în numerar''. „(min.03:18) ... dap am avut judecată în prima instanță, niști aberații care nu încap în capul unui om sănătos, aista nu-i om sănătos (cu referire la Zuzu Valeriu)'' „(min.04:13) ...ce prostește el atât lume și poartă lumea și judecătorii săracii tocmai îi doare capul când se uită acolo ce prostie scrie''. „(min.04:25) ... de ce nu plătește impozitele la Primărie, da el î-i dator la toată lumea''. „(min.07:53) ...de la și pornește mîrlanul ista Zuzu ...''. „(min. 10:30) ... am fost amăgit de dânsul idiotul cu 3 hectare și 30 sote am plătit, i le-am dat degeaba și el le-a folosit''. „(min.13:38) ... știu că multă lume, cum zice rusul, o Паставлум. Spune storojului că e mașina cea de spălat sau plita de gaz și duo acasă și pe urmă sună la poliție că duceți-vă la acela acasă că ni-o furat astă-ia. Îi cheamă

la vânătoare, știi cazuri, îi cheamă la vânătoare nelegală, el (cu referire la Zuzu Valeriu) organiza vânătoria nelegală și suna la poliție veniți și ... asta ia. Eu, spre fericirea mea, nu sânt vânător, nici pescar, dar multe a făcut așa idiot (cu referire la Zuzu Valeriu)”; obligarea lui Bandalac Ion Nicolae să dezmință personal și public afirmațiile răspândite de el în cadrul înregistrării video/audio plasate pe portalul public – crime-moldova.com (<https://crime-moldova.com/2023/08/06/videoistoria-unei-afaceri-puse-pe-branci-sau-de-ce-pleaca-moldovenii-pestehotare>) care vizează pe Zuzu Valeriu, ca fiind defăimătoare, false cu următorul text: „Eu, Bandalac Ion Nicolae, dezminț informațiile expuse și răspândite de mine în cadrul înregistrării video/audio plasate pe portalul public - crime-moldova.com (<https://crime-moldova.com/2023/08/06/video-istoria-unei-afaceri-puse-pe-brancisau-de-ce-pleaca-moldovenii-pestehotare>) după cum urmează: ”Dnul Zuzu Valeriu nu m-a dus pe mine în eroare cu referire la folosința terenurilor agricole care aparțin acestuia; Dnul Zuzu Valeriu nu a amăgit alte persoane; Fiica Dlui Zuzu Valeriu nu a primit de la mine suma de 10.000 lei; Dnul Zuzu Valeriu nu a pus în situație alte persoane prin încriminarea neîntemeiată a faptelor de sustragere de bunuri; Dnul Zuzu Valeriu nu a dat indicație paznicului să ducă acasă mașina de spălat sau plita de gaz pentru ca pe urmă să sesizeze poliția cu privire la sustragere; Dnul Zuzu Valeriu nu a organizat vânătoria nelegală pentru ca pe urmă să sesizeze poliția cu privire la faptul vânătorii ilegale”; obligarea lui Bandalac Ion să asigure publicarea video/audio a dezmințirii conform textului de mai sus pe același mijloc de informare în masă, portalul public – crime-moldova.com; obligarea lui Bandalac Ion să achite în beneficiul reclamantului Zuzu Valeriu a prejudiciului moral în mărime de 50.000 lei; încasarea din contul lui Bandalac Ion în beneficiul lui Zuzu Valeriu a cheltuielilor de judecată, compuse din taxa de stat și cheltuielile de asistență juridică, dar și a altor cheltuieli de judecată care vor putea să apară în legătură cu prezentul proces.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 8 mai 2024 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Zuzu Valeriu împotriva lui Bandalac Ion cu privire la apărarea onoarei și demnității, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

11. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că Zuzu Valeriu nu a făcut dovada întrunirii cumulative a condițiilor prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii civile pentru defăimare, or, declarațiile imputate lui Bandalac Ion constituie, în esență, judecăți de valoare exprimate în contextul unui conflict existent între părți, a căror veridicitate nu poate fi supusă probei, iar reclamantul nu a demonstrat lipsa unui substrat factologic suficient al acestora, astfel încât ingerința în libertatea de exprimare nu se justifică într-o societate democratică.

12. Totodată, instanța a reținut că termenii utilizați de Bandalac Ion, chiar dacă au un caracter depreciativ, se circumscriu libertății de opinie și nu pot fi calificați drept relatări de fapte false, iar în lipsa dovedirii caracterului defăimător în sensul legii și a existenței unui prejudiciu cert, acțiunea înaintată este neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 22 mai 2024, avocatul Barbăscumpă Dumitru, acționând în interesele Zuzu Valeriu a depus apel împotriva hotărârii Judecătorei Drochia, sediul Glodeni din 8 mai 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

14. În motivarea cererii de apel, reiterând circumstanțele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată a subliniat că prima instanță a ignorat în totalitate argumentele invocate în cererea de chemare în judecată, potrivit cărora scopul concret urmărit de Bandalac Ion a fost acela de a pune în discuție imaginea lui Zuzu Valeriu, de a-i leza onoarea și demnitatea, prin plasarea numelui acestuia în spațiul public, accesibil unui număr mare de persoane, precum și prin formularea unui șir de învinuiri nefondate și neprobate, de natură a-l compromite în fața persoanelor care îl cunosc.

15. A reținut că declarațiile făcute de Bandalac Ion sunt lipsite de bază factologică, iar în situația în care ar fi existat anumite probe, acestea trebuie prezentate în mod obligatoriu de către acesta, pentru a putea fi stabilite relevanța și veridicitatea lor.

16. Prin urmare, Bandalac Ion este obligat să probeze fiecare declarație formulată cu referire la Zuzu Valeriu, obligație care nu a fost îndeplinită de către acesta.

17. A mai notat că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a formulat o serie de aprecieri relevante în ceea ce privește proba prejudiciului moral, în sensul că dovedirea faptei ilicite este suficientă, prejudiciul și raportul de cauzalitate fiind susceptibile de prezumare

18. Totodată, a reținut că prejudiciul moral se poate manifesta prin durere, suferință fizică și psihică, stare de anxietate, stres și neliniște, sentiment de neputință, frustrare, nedreptate și umilință, precum și printr-o stare de frică și incertitudine de durată, ori perturbarea vieții personale.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

19. Prin decizia din 10 aprilie 2025, Curtea de Apel Nord a respins apelul declarat de avocatul Barbăscumpă Dumitru, acționând în interesele Zuzu Valeriu și a menținut hotărârea Judecătorei Drochia, sediul Glodeni din 8 mai 2024.

20. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind adoptată în urma unei aprecieri complete, obiective și sub toate aspectele a probelor administrate, iar circumstanțele relevante pentru soluționarea cauzei au fost corect stabilite, fără a se identifica erori de fapt sau de drept care să justifice casarea acesteia.

21. Totodată, instanța de apel a constatat că declarațiile imputate lui Bandalac Ion nu constituie relatări de fapte false, ci reprezintă judecăți de valoare exprimate în contextul relațiilor personale și litigioase dintre părți, a căror veridicitate nu poate fi supusă probei, iar impunerea obligației de a demonstra adevărul acestora ar echivala cu o ingerință nejustificată în libertatea de exprimare.

22. În același sens, instanța de apel a reținut că Zuzu Valeriu nu a făcut dovada lipsei unui substrat factologic suficient al afirmațiilor contestate și nici a caracterului defăimător

al acestora, nefiind demonstrate consecințe concrete asupra onoarei, demnității sau reputației sale, precum și existența unui prejudiciu moral cert și legătura de cauzalitate între pretinsa faptă ilicită și prejudiciul invocat.

23. Mai mult, instanța de apel a subliniat că expresiile utilizate de Bandalac Ion, chiar dacă au un caracter critic sau depreciativ, se încadrează în limitele libertății de opinie protejate de lege, în lipsa unor elemente care să indice rea-credință sau intenția de a prezenta aceste opinii ca fapte incontestabile, astfel încât nu se impune restrângerea dreptului la liberă exprimare.

24. Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că pretențiile privind dezmințirea informațiilor și repararea prejudiciului moral sunt nefondate, întrucât nu a fost demonstrată existența unei defăimări în sensul legii, iar criticile formulate de apelant reflectă, în esență, un simplu dezacord față de soluția primei instanțe, fără a evidenția temeiuri legale de admitere a apelului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 25 septembrie 2025, Zuzu Valeriu, reprezentat de avocatul Barbăscumpă Dumitru, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 10 aprilie 2025, solicitând casarea acesteia și a hotărârii Judecătoria Drochia, sediul Glodeni din 8 mai 2024, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată depuse de Zuzu Valeriu împotriva lui Bandalac Ion cu privire la apărarea onoarei și demnității, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

26. În esență, prin cererea de recurs, cu reiterarea argumentelor expuse anterior în apel, a invocat că instanța de apel a încălcat dreptul la un proces echitabil, consacrat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, prin neexaminarea efectivă a argumentelor și probelor prezentate, transformând hotărârea într-una formală și lipsită de fundament real.

27. Totodată, a reținut că instanțele inferioare au calificat eronat afirmațiile lui Bandalac Ion drept judecări de valoare, ignorând caracterul lor defăimător și lipsa unui substrat factologic, deși acestea conțin acuzații concrete și afirmații injurioase care i-au lezat onoarea, demnitatea și reputația profesională, fiind făcute în spațiul public și accesibile unui număr larg de persoane.

28. A subliniat că Bandalac Ion nu a probat veridicitatea declarațiilor sale, deși avea această obligație, iar instanțele au omis să aplice corect prevederile Legii nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, care impun existența unui echilibru între libertatea de exprimare și protecția reputației.

29. De asemenea, a invocat existența unui prejudiciu moral semnificativ, constând în afectarea imaginii, stres, anxietate și suferință psihică, apreciat la suma de 50000 lei, invocând că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dovedirea faptei ilicite este suficientă pentru a prezuma prejudiciul și raportul de cauzalitate.

30. În concluzie, recurentul a solicitat constatarea nelegalității soluțiilor pronunțate de instanțele inferioare și admiterea acțiunii, susținând totodată că sunt întrunite toate condițiile de admisibilitate a recursului prevăzute de Codul de procedură civilă.

31. În drept, a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, referitoare la caracterul vădit nerezonabil al aprecierii probelor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

32. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

33. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

34. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

35. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

36. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la data de 10 aprilie 2025 (f.d. 97). Decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la 4 august 2025 (f.d. 103). În aceste condiții, recursul declarat de Zuzu Valeriu, reprezentat de avocatul Barbăscumpă Dumitru, la 25 septembrie 2025, se consideră depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

38. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

39. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

41. În speță, Zuzu Valeriu, reprezentat de avocatul Barbăscumpă Dumitru, a depus o cerere de recurs cu conținut asemănător cu cererea de apel. Argumentelor invocate de către recurent li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate.

42. Instanța de recurs observă că temeiurile de apel (art. 386–388 din Codul de procedură civilă) și temeiurile de recurs (art. 432 din Codul de procedură civilă) sunt diferite, ceea ce presupune, în mod firesc, un conținut distinct al cererilor. Reluarea automată a cererii de apel în recurs denotă lipsa unor elemente noi și înseamnă anticiparea unor critici față de o decizie ce nu fusese încă pronunțată.

43. O astfel de conduită procesuală, materializată prin reiterări formale ale poziției procesuale exprimate anterior, fără o critică reală și punctuală a raționamentului deciziei instanței de apel, conduce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel.

44. În speță, recurentul a făcut trimitere la prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel ar fi una arbitrară și întemeiată pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, întrucât aceasta ar fi ignorat argumentele esențiale invocate în apel, ar fi calificat eronat afirmațiile pârâtului drept judecări de valoare și nu ar fi examinat efectiv caracterul defăimător al acestora.

45. Articolul 442 din Codul de procedură civilă prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală.

46. Colegiul civil reține că pentru admiterea recursului întemeiat pe art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, revine recurentului sarcina de a demonstra că decizia instanței de apel este fie arbitrară, fie se întemeiază în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Nu este suficientă invocarea unei simple neconcordanțe sau a unei aprecieri discutabile a probelor; se impune ca aceasta să fie evident nejustificată, lipsită de o explicație rațională și perceptibilă ca atare pentru un profesionist al dreptului.

47. Astfel, o hotărâre poate întruni concomitent ambele ipoteze, însă fiecare dintre acestea trebuie analizată distinct. Caracterul arbitrar sau vădit nerezonabil intervine atunci când instanța a comis o eroare de fapt sau de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar fi admis-o, ori atunci când soluția pronunțată este lipsită de fundament juridic și nu realizează o conexiune logică între situația de fapt, normele aplicabile și soluția adoptată.

48. Totodată, eroarea invocată trebuie să fie determinantă pentru soluția pronunțată, în sensul că, în lipsa acesteia, rezultatul litigiului ar fi fost diferit.

49. Prin urmare, sarcina probei revine recurentului, care trebuie să convingă instanța de recurs că sunt întrunite cumulativ aceste cerințe.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

51. Or, potrivit art. 442 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța de recurs este ținută de modul în care au fost apreciate probele de instanțele inferioare, cu excepția situației în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) – hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

52. Analizând criticile formulate în cererea de recurs, completul de judecată constată că acestea nu evidențiază o eroare vădit nerezonabilă în aprecierea probelor de către instanța de apel, ci se limitează la reiterarea argumentelor invocate anterior, potrivit cărora declarațiile lui Bandalac Ion ar avea caracter defăimător și ar fi lipsite de substrat factologic, fără a demonstra în mod concret în ce constă caracterul arbitrar al concluziilor instanțelor inferioare.

53. Or, din analiza deciziei Curții de Apel Nord 10 aprilie 2025 rezultă că instanța de apel a calificat expres afirmațiile contestate drept judecări de valoare, reținând că acestea au fost formulate în contextul relațiilor conflictuale dintre părți, iar recurentul nu a prezentat argumente apte să răstoarne această calificare juridică și nici nu a demonstrat lipsa unui substrat factologic suficient al acestora.

54. În ceea ce privește susținerea recurentului referitoare la pretinsa nemotivare a deciziei instanței de apel, completul constată că aceasta este neîntemeiată, or instanța de apel a indicat temeiurile de fapt și de drept care au stat la baza soluției adoptate, inclusiv prin raportare la natura juridică a afirmațiilor și la standardele aplicabile în materia libertății de exprimare.

55. De asemenea, nu poate fi reținut argumentul privind neexaminarea efectivă a probelor, întrucât recurentul nu a indicat probe concrete ignorate de instanța de apel sau modul în care acestea ar fi fost decisive pentru o soluție contrară, limitându-se la susțineri generale privind pretinsa defăimare.

56. Subsecvent, completul reține că invocarea de către recurent a existenței unui prejudiciu moral și a practicii Curții Europene a Drepturilor Omului nu este de natură să justifice admisibilitatea recursului, în lipsa demonstrării caracterului ilicit al faptelor imputate, condiție esențială pentru angajarea răspunderii civile.

57. Completul de judecată reține că criticile recurentului se rezumă, în esență, la o reevaluare a probelor și la o interpretare diferită a acestora, fără a demonstra existența unei erori vădit nerezonabile în aprecierea lor de către instanțele inferioare, limitându-se la reiterarea argumentelor invocate în apel și la exprimarea dezacordului față de soluțiile pronunțate, fără a indica în mod concret în ce constă caracterul arbitrar al hotărârii atacate sau încălcarea normelor de drept aplicabile.

58. Or, astfel de susțineri nu întrunesc exigențele art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

59. Astfel, Completul de judecată conchide că instanțele de fond și de apel au examinat în mod complet și argumentat susținerile de fapt și de drept ale părților, iar criticile formulate în recurs nu sunt apte să infirme concluziile reținute de instanța de apel, acestea rezumându-se, în esență, la contestarea modului de apreciere a probelor și a soluției adoptate, fără a reliefa veritabile încălcări de legalitate.

60. Simpla nemulțumire a recurentului față de soluția instanței de apel nu constituie temei pentru casarea deciziei contestate, întrucât recursul exercitat potrivit Secțiunii a II-a vizează exclusiv controlul de legalitate, limitat la examinarea aspectelor de drept material și procedural, fără a permite reanalizarea situației de fapt stabilite de instanțele inferioare.

61. În concluzie, Curtea Supremă de Justiție consideră că recursul declarat de Zuzu Valeriu, reprezentat de avocatul Barbăscumpă Dumitru este vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil, din motiv că repetă conținutul cererii de apel, fără a aduce critici substanțiale deciziei instanței de apel.

62. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Zuzu Valeriu, reprezentat de avocatul Barbăscumpă Dumitru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu